

Dronningen og dukketeatret

Dronning Margrethe er en hyppig gæst på fjerde sal i teaterbygningen i Rosenkrantzgade, hvor Svalegangens Dukketeater holder til. Hun har også stået for scenografien til en forestilling.

Skibsdrengens fortælling er oprindelig en novelle af Karen Blixen, som er optaget i den danske kulturkanon. I 2004 stod dronning Margrethe for scenografien til Svalegangens Dukketeaters opførelse af forestillingen.

Dronning Margrethe tager imod i sit private bibliotek på Amalienborg. Kun en time tidligere har slotspladsen genlydt af musik og ekscerråb fra uniformsklædte gardere – men herinde er der stille.

Anledningen til besøget skal findes på fjerde sal i den gamle kasinobygning i Rosenkrantzgade i Aarhus – hos Svalegangens Dukketeater.

Her har dronningen nemlig deponeret en del af sit kunstneriske hjerteblod. Tilbage i

2004 stod hun for scenografien til en dukketeaterversion af Karen Blixens novelle *Skibsdrengens fortælling*.

– I virkeligheden starter det meget tidligere. Per Brink Abrahamsen havde henvendt sig og spurgt, om jeg ville udarbejde scenografi til en forestilling, som han havde tænkt sig at lave. Vi snakkede sammen om det – men det endte med, at jeg ikke lavede noget til dem dengang. Men jeg var sådan set lidt inde over den, fortæller dronningen.

– Det var her, det startede. Men dengang fandt jeg ud af, at jeg alligevel ikke kunne overkomme det.

– Kort efter fik jeg en henvendelse fra JJ Film, som gerne ville have mig med til at lave en film. Så det endte med, at Per Brink Abrahamsen var med til, at vi fik lavet *Snedronningen*. I den forbindelse kom jeg for alvor i gang med at lave noget for Svalegangen. Og det blev så *Skibsdrengens fortælling*.

Fra novelle til teater

Den første forestilling var baseret på en af novellerne i Peter Høegs bog *Fortællinger om natten, Medlidenhed med børnene i Vaden By*. Forestillingen blev opført på dukketeatret både i 1997 og i 1998.

Også forestillingen *Skibsdrengens fortæl-*

Med saks og klister

Dronningen benytter en særlig teknik, kaldet *découpage*, når hun laver scenografi til dukketeatret. Teknikken blev udviklet i Frankrig i det 17. århundrede. Den bruges til at dekorere genstande med f.eks. tørrede blomster eller udklip fra servietter, blade og andet. Ordet stammer fra fransk og betyder at klippe ud.

Dronning Margrethe på besøg hos Svalegangens Dukketeater i forbindelse med arbejdet med forestillingen Skibsdrengens fortælling i 2004.

ling er baseret på en novelle. Novellen er skrevet af Karen Blixen – og den indgår i den danske kulturkanon.

Og forestillingen har været opført på Svalegangens Dukketeater flere gange siden urpremieren i 2004 – senest i 2011.

– Jeg tror, Per Brink Abrahamsen henvendte sig til mig, fordi han havde set noget med mine *découpages*. Og vi blev enige om, at det kunne være spændende at omsætte *Skibsdrengens fortælling* til dukketeater.

– Først taler man om, hvordan historien skal forløbe og fortolkes som en forestilling. Og dér er Per Brink Abrahamsen fantastisk god, fordi han både er dramaturg og har hele erfaringen og overblikket – og er mægtig sjov at arbejde sammen med.

Vanvittig sjovt

– I forhold til skibsdrengen fik vi ret hurtigt arbejdet os ind på, hvordan det skulle forløbe. Han havde nogle ideer, og jeg havde nogle ideer. Men han har jo helt anderledes tjeck på, hvad man kan, siger dronningen med et smil.

Foto: Annelene Petersen

Foto: Annelene Petersen

Kreativt samarbejde

Dronningen har samarbejdet med lederen af Svalegangens Dukketeater, Per Brink Abrahamsen, flere gange – og er fuld af lovord om samarbejdet, som både har omfattet scenografi til dukketeatret og arbejdet med to film.

– Jeg kan meget hurtigt se billeder for mig. Men at få dem lavet – det er straks meget sværere. Netop hvis man skal lave dem i découpage. Jeg er desværre ikke altid helt så kompetent, som jeg gerne ville være.

– Men han er jo fantastisk til at få de dér forestillinger til at kunne lade sig gøre. Egentlig kan han jo det hele. Han er måske ikke så glad for at tegne selv, men det er også det eneste, han ikke gør. Ellers kan han jo både dramaturgien, hvordan det skal skæres til, og hvordan det

skal sættes op. Og hvordan alt skal tage sig ud. Med lys og det hele. Det er vanvittig sjovt, siger hun.

Bunker af blade

Scenografien til forestillingen er lavet i den teknik, der hedder découpage.

– Jeg har bunker af blade og billeder og ting liggende rundt omkring. Som jeg prøver at kigge igennem og se, om jeg kan finde frem til det, jeg gerne vil med scenografien.

– Men problemet er naturligvis,

at jo mere man har at vælge imellem, jo vanskeligere er det at finde det rigtige.

– Man prøver jo at finde noget, som signalerer det, man gerne vil med resultatet. Og somme tider er problemet, at man har for tydelig en forestilling om, hvordan det skal se ud. I andre tilfælde, så hjælper det, at man pludselig ser noget og siger, ”Hov – den der, den skal bruges”. Og så trækker den de andre ting med sig.

– Det er egentlig først, når man har fundet en eller anden mere eller

Svalegangens Dukketeater holder til i beskedne omgivelser på fjerde sal i teaterbygningen i Rosenkrantzgade. Her er dronningen i fuld gang med færdiggørelsen af scenografien til Skibsdrengefortællingen.

Fascinerende dukketeater

Dronning Margrethe er fascineret af dukketeater. Dekorationerne er flade, det samme er de figurer, der optræder i stykkerne. Alligevel kan det ved hjælp af lys og dybde lykkes at få teatret til at fremstå næsten levende. På billedet studerer dronningen sin egen scenografi til Karen Blixens fortælling om en skibsdreng.

mindre bevidst nøgle, at man kommer videre med det. Det lyder frygtelig vagt – og det er det nok også, konstaterer dronningen.

Fascineret af dukketeater

– Figurerne kan man ikke lave på den måde. Dem har jeg tegnet. Og det er jeg sluppet rimelig godt fra, synes jeg selv – det fungerer meget godt, men jeg føler mig ikke nær så sikker dér, som når jeg arbejder i découpage.

– Først ser man jo på, hvordan forfatteren har beskrevet figurerne.

Og så snakker man sammen om det. Når man læser en historie – og hvis man er engageret i den – så har man jo en forestilling om, hvordan disse figurer skal se ud. Og det forsøger jeg så at tegne mig til.

– Dukketeater har en charme, og det er spændende, hvad man kan få ud af det. Teater er jo i en vis forstand fladt. I hvert fald, hvis man har dekorationer, der er malet. Som bliver levende, fordi man ser skuespillerne, der vandrer rundt på scenen. Og den får så et større nærvær. Men det fascinerende ved dukkete-

atret er, at man kan få det samme nærvær ved noget, der er fladt alt sammen. Det kan få en forrygende dybdevirkning. Helt ud over hvad man næsten ville kunne forestille sig, siger dronningen.

Hun besøger ofte dukketeatret, når hun er i Aarhus.

– Jeg må sige, at jeg har haft stor glæde af at følge med i, hvad Svalegangens Dukketeater har præsteret. Jeg har set en hel del af deres forestillinger i årenes løb. Men ikke helt så mange, som jeg ville ønske, jeg kunne have nået, siger hun.

Dronning Margrethe i sit bibliotek på Amalienborg. I hånden holder hun en genstand, hun selv har dekoreret ved hjælp af découpage-teknikken. Udgangspunktet er et engelsk renæssanceportræt af to søstre – som er klippet sammen med bl.a. et par zebraer.

